

Prasowe
Wydawnictwo
Dokumentacyjne
RSW „P-K-R”

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

ZYCIE WARSZAWY

Warszawa, ul. Marszałkowska 3/5

wydanie
31

6 -02- 1976

z dn. ....

Z TEATRÓW STOLICY

665 Wodewil w „Rozmaitościach”

AUGUST GRODZICKI

Nazwisko Bułata Okudźawy wystarczy, aby przyciągnąć publiczność do teatru. W „Rozmaitościach” pokazano jego pierwszy utwór sceniczny „Merci czyli Wodewil z myszką”, autorską adaptację własnej powieści. Historia z roku 1862. Do Moskwy i Petersburga napływają informacje, że u Lwa Tołstoja zbierają się studenci, organizują szkołę dla wiejskich dzieci — dla władz carskich jest to podejrzane, niepokojące. Wyszłyka szpicli w teren, romansowe perypetie itd. Jest w tym trochę satyry z tradycji gogolowskiej, trochę staroświeckiego wodewilu. Ale jak na satyrę wychodzi to zbyt mdło, jak na wodewil humor okazuje się zbyt nikły, a umuzycznienie przypaddingowe.

Tak to przynajmniej wygląda w „Rozmaitościach”. A raczej znacznie gorzej. Reżyserka nie potrafiła znaleźć i przeprowadzić jakiegoś jednolitego stylu. Przedstawienie toczy się niemrawo, bez ostrości i bez humoru, tylko w drugiej części chwilami się nieco ożywia. Brak stylu widoczny jest też w umuzycznieniu sporządzonym z różnorodnych materii. A śpiewane to jest ogólnie mówiąc, bardzo po amatorsku.

Te same jaskrawe braki zauważyć można i w aktorstwie. Witold Debicki próbował bez powodzenia wykrzesać z głównej roli małego szpicla trochę humoru, a ze śpiewem borykał się daremnie. Jeden Jerzy Rogowski, głównie, podchwycił styl wodewilowy i z temperamentem zagrał gotowego do wszelkich usług Amadeusza. Również Jerzy Felczyński użył trafnych rysów karykaturalnych w sylwetce dygnitarza policijnego. W galerii tych dygnitarzy wyższej i niższej rangi wystąpili jeszcze: Janusz Paluszkiwicz, Jan Matwiaszkiewicz, Andrzej Stockinger i inni. Poza tym grał bardzo liczny zespół aktorski.

Bułat Okudźawa: „Merci czyli Wodewil z myszką”. Przekład: Witold Dąbrowski. Muzyka: Jarosław Abramow, Wojciech Gluch, Bułat Okudźawa, Edward Pałasz, Adam Sławiński. Reżyseria: Aleksandra Górka-Szajewska. Scenografia: Jan Polewka. Choreografia i układ ruchu: Tadeusz Wiśniewski. Kierownictwo muzyczne: Wojciech Gluch. (Teatr Rozmaitości)

74 (100 000)